

РЕШЕНИЕ

№ 5192

гр. София, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 12-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЯНА ЦВ. ДИМИТРОВА

при участието на секретаря ХЕЛИЯ СЛ. С.
като разгледа докладваното от ЯНА ЦВ. ДИМИТРОВА Административно наказателно дело № 20221110205765 по описа за 2022 година

Намери за установено следното:

Производството е по реда на раздел V от ЗАНН.

Образувано е по повод жалба от С. Д. С. с ЕГН ***** и адрес за призоваване в гр.София , ул.“Цар Асен“ № 67 , ет. 1 , срещу Наказателно постановление с изх.Н СОА19-РД11-3853 от 04.12.2019г. , издадено от зам.кмет на СО, направление „ТТК“, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание на основание чл. 178д от ЗДвП - "глоба" в размер на 200 лева за нарушение на чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП.

В съдебно заседание жалбоподателят С. С. , редовно призована не се явява.

Представява се от адв.Данова и мл.адв. Александрова, преупълномощени от адв. Айдарова с пълномощно по делото.

В хода на съдебните прения, адв. Данова от името на доверителя си , иска отмяна на процесното НП. Сочи, че НП е незаконосъобразно, поради наличие, както на процесуални нарушения, така и на нарушение на материалния закон. В подкрепа на тезата си , адв. Данова посочва разминаване в регистрационния номер на автомобила, посочен в и докладна записка, послужила за съставяне на АУАН – рег. № КН 5560 ВМ и този в НП - рег. № КН 5500 ВМ. Според адв. Данова това е съществено разминаване, което води до незаконосъобразност на НП ,поради допуснато процесуално нарушение.

В хода на съдебните прения мл.адв. Александрова иска отмяна на процесното НП,

като сочи, че нарушението е недоказано. Заявява, че представените пред СРС скица не доказва безспорно наличието на постоянен пътен знак и съответното му обозначение, защото не е ясно за кой период е тази скица и от компетентно лице ли е издадена, липсват имена, подпис и длъжност на лицето, издало скицата.

Алтернативно, мл.адв. Александрова сочи , че нерашунието е несъставомерно поради липса на виновност. Като аргумент за липса на вина се сочи, че жалбоподателката С. не е видяла поставения знак, защото не е видим, а се намира сред клоните.

Възразява се , че няма обозначена пътна маркировка, която е задължителна.

Твърди се нарушение на чл. 22 от Наредба № 4 от 01.07.2009г. за проектиране, изпълнение и поддържане на строежите в съответствие с изискванията за достъпна среда за населението, вкл. за хората с увреждания.

От изложеното мл.адв.Александрова прави извод, че доверителката й е била в обективна невъзможност да види, че това място е било предвидено за хора с увреждания.

Алтернативно, иска съдът да приеме, че случаят е маловажен.

Претендира разноски.

В съдебно заседание административнонаказващият орган, редовно уведомен не се явява.

Представява се от юрк. Петкова с пълномощно по делото.

В хода на съдебните прения, последната от името на доверителя си , излага становище за неоснователност на жалбата, като сочи , че на посочените в НП дата и място са били налични съответните пътни знаци. Нарушението, което жалбоподателят като водач на МПС е извършил, е паркиране на място предназначено за хора с увреждания. Счита за неоснователно възражението, че жалбоподателката не е видяла знаците. Твърди, че АУАН има пълнота на формалната и доказателствената сила на описаните в него обстоятелства.

На свой ред претендира разноски, като прави възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателката такива.

От събраните гласни и писмени доказателства съдът прие за установено следното:

Жалбата на С. Д. С. с ЕГН ***** срещу Наказателно СОА19-РД11-3853 на 04.12.2019г. , издадено от зам.кмет на СО, направление „ТТК“, ', е подадена в законоустановения срок и от лице, което има право на жалба, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

На 29.10.2019г. Владислав Биков – ст.полицай в ОПП СДВР в присъствието на Ивайло Кантарджиев, съставил Акт за установяване на административно нарушение бл.№ 016143/29.10.2019г. на С. Д. С. с ЕГН ***** за това, че:" на 29.10.2019г. около 18:20ч. в гр.София , бул."Княгиня Мария-Луиза" № 34 паркира л.а."Тойота Авенсис Версо" с рег.№ КН 5500 ВМ, собственост на Симеон Георгиев Симеонов с ЕГН ***** на място,

определено за хора с трайни увреждания , обозначено с ПЗ Б28, Т 17, Д 21."

Нарушението е квалифицирано от контролния орган , като такова по чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДВП.

Актът бил предявен на С. С., която го подписала и изложила възражения , че знакът е в клоните , а мястото не е маркирано по надлежния ред.

Възражения не постъпили и в законоустановения 3 дневен срок.

Въз основа на посочения АУАН и на осн. чл. 53 от ЗАНН било издадено Наказателно постановление изх. N СОА19-РД11-3853 от 04.12.2019г. от зам.кмет на СО, направление „ТТК“, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание на основание чл. 178д от ЗДВП - "глоба" в размер на 200 лева за нарушение на чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДВП.

В хода на съдебното следствие са приобщени писмени доказателства.

Видно от жалбата , поддържана и доразвита в съдебно заседание от процесуалните представители на жалбоподателката, последната не оспорва факта, че е паркирала процесния автомобил на дата, час и място, посочени в обжалваното постановление.

От фактическа страна , същата оспорва наличието на видими знаци и маркировка.

Възраженията са неоснователни.

Съдът кредитира с доверие представената по делото от СО скица. От проведената кореспонденция между СО и кмета на район Оборище , и по конкретно : писмо изх. № към РОБ22-ВК08-1072-(1) от 16.06.2022г.(л. 18-л.19 от делото) е видно , че представената и приета по делото скица се отнася за бул."Княгиня Мария-Луиза" № 34 към 29.10.2019г. и с нея се удостоверява наличието на поставени ПЗ № Д 21 и Т17.

Отразеното в скицата потвърждава описаното в съставения АУАН, досежно наличието на знаци и кореспондира с приложения при предходното разглеждане на делото от СРС , снимков материал , приобщен по реда на чл. 283 от НПК.

Съдът няма основание да дискредитира писмата на СО и район Оборище, доколкото са издадени от длъжностни лица в кръга на службата им и имат съответни реквизити : дата, номер , печат, име и длъжност на издателя си.По тези съображения съдът цени тези писмени доказателства, като ги намира за обективни и достоверни.

От приложената скица (л.12-л.13 от делото) лист 35 и 44 от делото се установява, че към 29.10.2019г. непосредствено след ул. "Струма", от дясната страна на бул."Княгиня Мария-Луиза", пред № 34, по посока към бул. "Сливница", има поставени пътни знаци Т 17 – "Разрешено паркиране до 4 часа" , Д 21 – "Място за паркиране на пътни превозни средства, обслужващи хора с увреждания" и Т17 –"Нарушителите се отстраняват принудително".

От представените писмени доказателства и снимков материал е видно, че процесното паркомясто пред № 34 има само очертания в бяло, без синя маркировка(с трудно забележими остатъци от такава), но пък знакът Д 21 е поставен точно срещу мястото за паркиране на хора с трайни увреждания.

От друга страна, с оглед датата на нарушението и приложения снимков материал следва да се приеме, че находящите се на мястото широколистни дървета не пречат на видимостта на пътните знаци , вкл и на знак Д 21.

В този смисъл са неоснователни възраженията на жалбоподателката за наличието на обективни причини , поради които не е възприела знака. Ако действително , същата не е видяла знака , това не се дължи на обективна причина, респективно може да се обсъжда въпроса за формата на вината , но не и за отсъствието на такава.

В тази връзка е нужно да се посочи , че непредпазливите административни нарушения са наказуеми винаги , освен когато изрично не се изисква умисъл по см. на чл. 11, ал. 2 от НК и това следва от разпоредбата на чл. 7, ал. 2 от ЗАНН.

При така установеното, съдът намира, че нарушението, за което е санкционирана жалбоподателката е извършено, извършено е от нея и виновно.

От приложената по делото Заповед № СОА19-РД09-1176 от 21.01.2019 г. на Кмета на Столична община, се установява, че Дончо Барбалов като Зам. Кмет на Столична община, направление "Транспорт и градска мобилност" е бил оправомощен да издава НП, вкл. и процесното Наказателно постановление.

С оглед приложените по делото доказателства и на основание чл. 170, ал. 1 и чл. 189, ал. 1 и ал. 12 от ЗДвП съдът приема, че конкретните АУАН и НП са издадени от компетентни лица.

Доколкото писмените доказателства са обективни, достоверни и непротиворечиви, съдът намира за ненужно по-подробното им анализиране (по аргумент от чл. 84 от ЗАНН, вр. чл. 305, ал. 3, изр. 2 от НПК).

При така установеното от фактическа страна и при направения доказателствен анализ, съдът прависледните правни изводи:

Актът е съставен в деня на извършване и констатиране на нарушението, респ. установяване на нарушителя. Наказателното постановление е издадено по-малко от 2 месеца след датата на съставяне на Акта. Поради това СРС приема, че са спазени сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Доколкото от съставянето на АУАН на 19.10.2019 г. до издаване на НП на 04.12.2019 г. са минали по-малко от 2 месеца, съдът намира, че е спазен и срокът по чл. 52, ал. 1 от ЗАНН.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателката , че допуснато съществено нарушение на процесуалните правила , изразяващо се в разминаване в регистрационния номер на автомобила .

Фактологията, описана в АУАН и в НП е една и съща, вкл. и по отношение регистрационния номер на автомобила, с който е извършено нарушението. От своя страна, описаните факти съответстват на дадената правна квалификация на нарушението. Административно – наказателното обвинение е ясно и разбираемо. Налице е съответствие между словесното и цифровото описание на нарушението в Акта и в Наказателното

постановление. Спазени са изискванията на ЗАНН при съставянето на АУАН и издаването на Наказателното постановление. Не са допуснати ограничения на процесуалните права на наказаното лице.

Докладната записка не е в кръга документи, които подлежат на преценка по законосъобразност. Допуснатата в нея ОФГ не е била пренесена в акта, който е дал началото на административнонаказателното производство(АУАН), като по делото няма съмнение с кой точно автомобил е извършено нарушението.

Събраните по делото доказателства установяват по несъмнен начин, че на 29.10.2019 г. жалбоподателката е паркирал лек автомобил л.а."Тойота Авенсис Версо" с рег.№ КН 5500 ВМ, собственост на Симеон Георгиев Симеонов с ЕГН ***** в гр. София, бул."Княгиня Мария-Луиза" пред № 34 в посока бул."Сливница" от дясната страна – на място, където били поставени пътни знаци : Т 17 – "Разрешено паркиране до 4 часа", Д 21 – "Място за паркиране на пътни превозни средства, обслужващи хора с увреждания" и Т17 –"Нарушителите се отстраняват принудително". По делото не се установи С. да е лице с трайни увреждания, нито има ангажирани от жалбоподателя доказателства, че на предната част на лек автомобила е имало на 29.10.2019 г. поставена карта за паркиране на хора с трайни увреждания, даваща право на притежателя ѝ да използва това място за паркиране.

С факта на паркиране на МПС върху място, обозначено с пътни знаци, че следва да се ползва само от хора с увреждания, съдът приема, че е осъществен от обективна страна съставът на нарушението по чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП.

Пътен знак Д 21, съобразно разпоредбите на чл. 55, ал. 10 от ППЗДвП указва мястото или местата, определени за паркиране на пътни превозни средства, обслужващи хора с увреждания.

Съгласно чл. 22 от Наредба № 4 от 2009 г. за проектиране, изпълнение и поддържане на строежите в съответствие с изискванията за достъпна среда за населението, включително за хора с увреждания местата за паркиране на автомобили на хора с увреждания се обозначават с пътен знак Д 21 "Инвалид" в съответствие с Наредба № 18 от 2001 г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци и с пътна маркировка с международния символ за достъпност. Съгласно чл. 40, ал. 1, т. 3 от Наредба № 2 от 17.01.2001 г. за сигнализацията на пътищата с пътна маркировка международният символ за достъпност - за обозначаване на паркоместа за автомобили на хора с увреждания /като символ с международно значение/ се използва за пояснение и допълнение на другите видове пътна маркировка.

В този смисъл е неоснователно и възражението за отсъстваща специална пътна маркировка. Отсъствието от земята на пътна маркировка за обозначаване на местата за паркиране на хора с трайни увреждания на бул. "Княгиня Мария-Луиза" пред № 34, при наличието на пътен знак Д 21 не се явява нарушение. Пътната маркировка служи само като допълнение и пояснение на наличния пътен знак Д 21. Поради това и тази теза, развита в жалбата, не се споделя от съда.

За да бъде ангажирана административно – наказателната отговорност на С. следва да

се докаже, че именно тя е паркирала МПС на въпросното място. Преки доказателства за това няма. Съществуват, обаче, косвени доказателства за авторството на деянието: от една страна констатацията от АУАН не се опровергава от нито едно събрано по делото доказателство, а от друга страна самата С. не оспорва в жалбата си, че е паркирала автомобила на процесното място, потвърждава този факт и излага твърдения за условията, при които го е сторила. Предвид това съдът приема, че е установено и авторството на нарушението.

От субективна страна нарушението е извършено виновно. От местоположението на автомобила и разположените на същото място пътни знаци Т 17 и Д 21, за които са събрани доказателства, че към датата на нарушението са били точно срещу местото, на което се паркира, следва изводът, че пътните знаци са били видими за С..

По делото не са събрани доказателства, жалбоподателката да е действала умишлено и твърдението ѝ, че не е забелязала знаците остана неопровергано.

С оглед разпределението на доказателствената тежест в процеса, съдът не може да приеме, че АНО е доказал умишленото извършване на нарушението, но категорично счита, че жалбоподателката е действала непредпазливо по см. на чл. 11, ал. 3, пр. 1 от НК.

С други думи : Като водач на МПС, същата е била длъжна да се увери дали има пътни знаци и с какво съдържание са те, преди да предприеме процесното паркиране на МПС. Като е паркирала на посоченото в НП място без да е изпълнила задължението си като водч на МПС, С. е извършила нарушението виновно.

С факта на паркиране на МПС-то върху място, обозначено за паркиране на хора с трайни увреждания - нарушението е довършено. То е формално нарушение и за съставомерността му не е необходимо да са настъпили каквито и да било общественоопасни последици. Обществената опасност на това деяние се реализира с факта на самото му извършване, тъй като именно поради това, че едно лице, което не е с трайни увреждания и не притежава съответното право е паркирало МПС-то си на място, обозначено за паркиране на хора с увреждания - така се възпрепятства използването на това място от хора, които реално са с трайни увреждания. Поради това дали са настъпили затруднения и неудобства за други участници в движението или не е без значение за съставомерността на деянието.

Съгласно чл. 178д от ЗДвП лице, което, без да има това право, паркира на място, определено за превозно средство, обслужващо хора с трайни увреждания, или за превозно средство, приспособено и управлявано от хора с трайни увреждания се наказва с глоба в размер 200 лева, от което следва, че правино и в съответствие със закона е била определена и санкцията, наложена на жалбоподателката.

Точно определеният от законодателя размер на глобата не позволява на съда да прави преценка на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства.

Наложено на С. с обжалваното НП наказание е "глоба" в размер на 200 лева, т. е. то е съобразено със закона, правилно и справедливо е, поради което следва да се потвърди.

Съдът не намери за основателно и алтернативното искане на жалбоподателката за третиране на случая като маловажен.

Не са налице нито многобройни, нито изключителни смекчаващи отговорността обстоятелства. Същевременно деянието не е с ниста степен на обществена опасност – предвид обществените отношения, които засяга, а именно правата на хора в неравностойно положение досежно определените им места за паркиране в центъра на Столицата. Нарушението е типична проявна форма на нарушение по чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП.

Предвид всичко изложено съдът намира, че следва да потвърди обжалваното НП, като правилно и законосъобразно.

При този изход от делото , разноски следва да се присъдят в полза на Столична община, за което е налице надлежно искане.

Съдът намира за справедливо с оглед вида , характера и правната сложност на делото, че следва да определи разноски за процесуално представителство в размер на 200 лева

ВОДИМ от горното и на основание чл.63,ал.2, т. 5 от ЗАНН съдът,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление с изх.N COA19-РД11-3853 от 04.12.2019г. , издадено от зам.кмет на СО, направление „ТТК“, с което на С. Д. С. с ЕГН ***** е наложено административно наказание на основание чл. 178д от ЗДвП - "глоба" в размер на 200 лева за нарушение на чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП.

ОСЪЖДА С. Д. С. с ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на Столична община сумата в размер на 200 лева, представляваща разноски за процесуално представителство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____